

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din iezerul Sevastei

Să fie Domnul pe pământ cuvânt! Să fie Domnul cu voi cuvânt pe pământ în sărbători, fiilor! Sunt plin de dor după om, și Mă fac cuvânt de dor pe pământ. S-a învățat fără Dumnezeu omul, dar Eu, Domnul, nu pot să Mă liniștesc și să nu caut după om când el rătăcește fără Mine pe calea vremelniceii lui pe pământ. Sunt tot o trudă mereu, mereu să pot fi cu omul, să-i dau credință, să-i dau căldură în inimă după Dumnezeu și să fiu în el înțelepciune și vedere pentru cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, căci cine se uită peste toate ale facerii văzute trebuie să înțeleagă și să-și ajute credința că Dumnezeu este în toate și că-Și are slava Sa acoperită în taină, tănuită în cele văzute, și că minunată este facerea Lui cea văzută, cea făcută ca să acopere ea slava lui Dumnezeu și să-i fie omului dor de Dumnezeu Făcătorul a toate atunci când el vede pe cele ce se văd, și să aibă credință și să arate că are și să nu stea omul fără căutare după Dumnezeu, fără iubire pentru El, fără dor de El, și, în sfârșit, fără duhul mărturisirii cea pentru Dumnezeu, căci sfinții care au fost pe pământ M-au mărturisit, pentru că M-au iubit cu credință și nu s-au despărțit de Mine pentru trupul lor când cei necredincioși îi îndemneau să se mintă pe sine și să se plece dumnezeilor care nu sunt nimic, ci au rămas ei dorind după Mine cu credință, iar Eu i-am întărit pe ei în duhul mărturisirii lor cea pentru Dumnezeu, și așa a fost Domnul prin vreme pe pământ, mărturisit de cei credincioși Dumnezeu al lor, Stăpân al lor și Mângâietor lor.

O, ferice omului care se mângâie cu Dumnezeu și de la Dumnezeu este mângâiat, că acela cunoaște mângâierea, dar și mai fericit este cel ce mângâie pe Dumnezeu, Cel plin de milă pentru ranele Mele cele de la om. Râvna cea pentru Mine a proorocului Ilie a fost mila lui de Dumnezeu. Credința și jertfa celor ce M-au ales și M-au mărturisit prin jertfă împotriva dumnezeilor mincinoși au fost mila lor de Dumnezeu. Cel mai sfânt și mai plăcut prinos adus Domnului este duhul mărturisirii cea pentru Dumnezeu a omului în fața minciunii care se vrea Dumnezeu și care alungă pe Domnul de pe pământ și dintre oameni.

O, poporul Meu, o, fii ai cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, vai celui ce i se apleacă uitându-se în cuvântul Meu cel de azi pe pământ pentru toți cei care au în ei duhul mângâierii cea pentru Dumnezeu! Vai celui semeț în mintea lui goală de har și care dă să spună că nu este Dumnezeu în acest cuvânt de dor al Meu după om! De dorul omului grăiesc Eu cuvântul Meu peste pământ. De șapte mii de ani cuvântul Meu peste om se naște din căutarea Mea după el și din durerea Mea de la depărtarea lui de Mine. O, dacă n-ar fi fost prin vreme mărturisitori pentru Mine înaintea celor ce alegeau dumnezei ai minciunii cea împotriva Mea și necredința în Mine, cum aș mai fi fost Eu, Domnul, măreț pe pământ prin cei ce Mă iubeau și Mă alegeau și Mă mângâiau așa, arătând ei necredincioșilor pe Dumnezeul Cel adevărat, pe Cel ce Se slăvește prin fapte? Eu credință trebuie să-l ajut pe om să aibă, și Mă slăvesc prin cei credincioși ca să vadă necredincioșii și să se rușineze de necredința lor și să se căiască de ea dacă vor, iar dacă nu vor, ei se împietresc și mai mult spre ocară lor apoi, căci lui Faraon i-am arătat multa Mea slavă și putere prin credința și cuvântul lui Moise, mărturisitorul Meu, și știa Faraon că Eu sunt Dumnezeul Cel puternic și Cel adevărat prin Moise, Făcătorul de semne mari și de minuni nemaiauzite până atunci, și credea aceasta Faraon, dar nu s-a putut lăsa mic înaintea Mea acest om, căci se voia mare, și de aceea nu M-au ales pe Mine cei mari la stat pe pământ, că le este rușine la aceștia să se facă mici, să se lase biruiți de adevăr, și iată, au fost prin vreme mulți care s-au luptat împotriva lui Dumnezeu pentru mărirea lor, dar și mai mulți au fost cei care au mărturisit pe Domnul și L-au făcut arătat cu mărirea Lui prin credința lor cea fără de tăgadă înaintea celor necredincioși.

O, ferice omului care se mângâie cu Dumnezeu și care este mângâiat de Dumnezeu, dar și mai fericit este acela care mângâie pe Dumnezeu în rana Lui cea de la om! Toți cei necredincioși, toți cei care Mă tăgăduiesc sunt rana Mea și se mângâie ea în durerea ei când cei credincioși Mă mângâie cu mărturisirea lor cea plină de credință și de iubire pentru Dumnezeu, pentru adevăratul Dumnezeu. O, e mare depărtarea de Dumnezeu a omului.

E mare minciuna celor ce zic că-L iubesc pe Dumnezeu și cred în El, în vreme ce ei slujesc trupului lor și plăcerilor lui și omului, și minții lor, care se mărește pe sine în ei, făcându-i pe ei să se laude chiar și cu Dumnezeu și uitând ei că Eu am spus că nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. E plin pământul de slujitori cu haină de biserică pe ei, și de oameni care se învârt pe lângă ei în numele lui Dumnezeu, dar toți aceștia nu-Mi slujesc Mie și nu Mă pot ei mărturisi. Eu când M-am născut pe pământ din mamă Fecioară am fugit de mărirea cea omenească, am fugit de oameni și M-am ascuns de omul cel cu stare și cu slavă pe pământ. N-am găsit umilință și plăcut Mie pe nici un loc al omului, ci M-am aciuat pentru venirea Mea în lume în loc umil de tot, și necuvântătoarele M-au încălzit cu suflarea lor și Mi-au fost martori umilinței Mele dumnezeiești, cu care am coborât între oameni pe pământ.

Iată, nu este iubire pentru Dumnezeu în oameni. Cel ce se iubește pe sine fuge de cel cu duhul umilit, fuge de cel cu lepădare de sine ca să-L iubească pe Domnul așa. Fuge cel semeț de cel umilit, și iată, în biserică slujitorii care stau peste ea nu-i iubesc pe cei sfinți ai bisericii în vremea lor, ci dau să-i tragă în lături, să-i dea de partea numelui celor răi și dau să le pună nume rău, și așa au lucrat ei mereu, cu toți sfinții Mei din toate vremile, dar vine vremea sfinților Mei și a răscumpărării trupului lor mucenicesc și mărturisitor, vine vremea iubitorilor de Dumnezeu după adevăr și vor fi rușinați mult cei ce au dat să se așeze înaintea oamenilor drept slujitori bisericii, căci biserica sunt sfinții, iar cei ce s-au pus slujitori peste biserică nu vor să știe acest adevăr, nu vor să știe cine este biserica Mea.

S-a umplut cupa răbdării Mele și cupa minciunii celor ce zic că-L iubesc pe Dumnezeu, dar nu-L iubesc, ci mint, căci ei vor să facă ei, și nu Dumnezeu să facă. Le spun Eu, Domnul, la toți aceștia că Eu sunt Cel blând și smerit cu inima și că împărăția Mea nu este din lumea aceasta a lor și nici din capul lor, și este ea cu cei umiliți, cu cei plini de lepădare de sine pentru slava Mea, și este cu cei fără de slavă, și a căror slavă numai Eu sunt, numai Eu, Cel plin de umilință ca un Dumnezeu, fiindcă umilința este numai de la Mine în om, numai Eu sunt acest bun, care-l ține veșnic pe om ca și pe Dumnezeu, și este asemenea Mie cel plin de umilință cu duhul și cu viața lui Mie dată. Amin.

Slăvesc între cei cerești și în duh de biserică pe pământ pe cei patruzeci de sfinți, care au mărturisit cu prețul vieții lor nelepădarea lor de Dumnezeu înaintea slujitorilor dumnezeilor mincinoși din vremea lor, și care au fost chinuiți pentru numele Meu, spre fericirea lor cea de veci și spre partea lor cu Dumnezeu. Toți cei ce-și zic creștini pe pământ, să înalțe rugăciuni către sfinții care nu s-au lepădat de Dumnezeu înaintea necredincioșilor și a mai-marilor de pe pământ, care de teamă că-și pierd mărirea ucid pe cei sfinți, dar pe ei înșiși se ucid cei ce zic că ucid pe sfinți, căci pe cei sfinți îi așteaptă cununa veșniciei după ce sunt chinuiți și lepădați de cei necredincioși. Toți cei ce-și zic creștini, toți să stăruiască cu închinare și să zică din inimă curată: O, sfinților mărturisitori pentru Dumnezeul Cel adevărat, rugați-vă Lui pentru noi ca să nu ne piară credința, și ca să ne crească ea, că e puțină și dă să se stingă, dar voi, din cer, pregătiți-ne noi puteri pentru Domnul, spre mângâierea Lui cea de la noi, așa cum voi L-ați mângâiat pe El, mărturisindu-L înaintea celor ce nu L-au voit și nu-L vor pe El cu oamenii pe pământ! Amin.

Toți cei ce stăruiesc pe pământ cu strigare către sfinți atunci când la nevoie cer ajutor la cei din cer, aceia să ia aminte că este viață veșnică și că sfinții sunt în veșnicie cu Mine; să ia aminte că cei ce se roagă de pe pământ spre cer către sfinți ca să le dea lor ajutor din cer, aceia mărturisesc veșnicia cea cu Dumnezeu a sfinților, dar numai o așa credință nu este de folos, ci folosește mult urmarea pildei vieții celor ce au trăit pentru Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer pentru oa-

meni, pentru cei ce se ostenesc și ei spre țara sfinților Mei, spre veacul cel veșnic al sfinților, care vin cu Mine întru venirea Mea, precum a spus proorocul Enoh, cel ce a umblat cu Mine în tot cerul de sfinți și de îngeri și de slăvi cerești în vremea trupului lui pe pământ, și apoi Eu, Domnul, l-am luat și l-am pus pe el în fericirea Mea, iar fericirea Mea sunt sfinții și îngerii și toate oștirile și puterile cerești, cu care Eu Mă port de șapte mii de ani după om între cer și pământ, între cele ce se văd și cele ce nu se văd, iar în cele ce nu se văd Eu Îmi am scaunul domniei Mele, scaun de heruvimi și însoțire de sfinți. Amin.

— *O, Te slăvim noi, cei patruzeci de mărturisitori pentru Tine, Doamne, în ziua noastră de sobor între sfinți. Slavă Ție între sfinții Tăi și cu ei în coborârea Ta pe pământ acum, la sfârșit de timp, așa cum proorocul Enoh Te-a mărturisit că vei veni! Slava Ta sunt sfinții Tăi și îngerii Tăi, iar slava lor ești Tu. Să nu se lepede nimeni de Tine pe pământ, că altă slavă nu mai este în afară de slava Ta, și veșnică este slava Ta, Doamne. O, să nu caute nimeni slava sa, căci trece odată cu omul toată slava pe care el și-o face și și-o dobândește prin sine ca să aibă el slavă. Noi slava Ta am ales când a fost să alegem, iar în ziua aceea Tu ai dat-o nouă între sfinții Tăi, între cei cerești, Doamne. O, slavă Ție că ne-ai dat să Te mărturisim acum, în ziua noastră de sobor între sfinți în mijlocul poporului Tău mărturisitor cuvântului Tău cel de azi, pe care el îl dă în lung și în lat peste pământ pentru duhul mărturisirii!*

O, ce mare este slava Ta cu poporul Tău de azi! Ce mult cuvânt, ce grai slăvit, Doamne! Se încălzesc sfinții la acest foc, pe care Tu în zilele acestea îl arunci pe pământ ca să aprinzi cu el pământul și să-l cureți de păcatul omului de pe el. Slavă Ție de mila Ta de om, Doamne!

Apropiați-vă de darul milei Domnului pentru voi, o, fii ai oamenilor! Vine Domnul cuvânt pe pământ, plin de dor după voi. S-a învățat fără Dumnezeu omul, dar vine Domnul să-l învețe pe om dorul Lui, și să vi-l dea și vouă. Luați de la Domnul și să înviați de dor!

Vine Domnul cuvânt pe pământ. Vai celor ce nu iau aminte la glasul de tunet al cuvântului Său cel lin și duios după om, și fericire celor ce deschid Lui și-I dau adăpost acum, la venirea Lui cea de acum! Amin.

— O, sfinți iubiți ai Mei, e aproape bucuria cea deplină a Mea și a voastră, căci bucuria Mea sunteți voi, cerul de sfinți, locuința celor ce M-au iubit pentru slava Mea cu ei, iar Eu, Domnul, voi birui, voi fi Cel biruitor, căci scris este în Scripturi că biruința va fi a Mea, a Fiului lui Dumnezeu, însoțit în toate și peste tot de sfinții Săi. Amin.

O, poporul Meu cel cu mult cuvânt al Meu în mijlocul tău, o, fiule, să fie Domnul pe pământ cuvânt! Să fie Domnul cu voi cuvânt pe pământ în sărbători, fiilor! Mă fac cuvânt de dor peste pământ. Vai celor ce li se apleacă uitându-se în cuvântul Meu cel de azi cu voi pe pământ pentru toți cei care au în ei duhul mângâierii cea pentru Mine, Cel durut de la om! De dorul omului grăiesc Eu peste pământ cuvântul Meu cel de azi, iar tu, poporul Meu, dă-Mi putere să vin și să grăiesc, că vreau să fac mult bine celor ce aud glasul Meu cu tine și vreau să-i îmbogățesc pe ei cu har, iar harul îi va ajuta și-i va învăța pe ei credința și viața, iar Eu, Domnul, voi avea bucurie de la ei și mângâiere de la ei, și milă apoi voi avea pentru ei. Amin.

Pace ție, poporul Meu, străjerul Meu înaintea Mea când vin cuvânt pe pământ! Să fii cuvântul Meu cel împlinit, fiule, ai grijă, așa să fii! Poartă-l pe buze între frate și frate, și altfel să nu mai poți, să nu mai vrei. Auzi tu ce-ți spun? Auzi tu ce-ți cer? O, așa să facă și cei ce iau de la tine glasul cuvântului Meu, ca nu cumva să le fie lor în zadar popasul Meu cu ei, ci spre mântuirea lor să le fie lor, și spre mângâierea Mea de la ei apoi. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2012